

معصومه فرمانی کیا- در حالی که مسئولان بیکاری را معضل و مشکل نخست کشور مطرح است، مجموعه‌ای از سال ۷۹ با نام هنرستان جهان پهلوان تختی در مصلای ۲ پا گرفته است. این مرکز با مجموعه‌های آموزشی متفاوت است و هنر جوانان این در کنار یادگیری پر می‌توانند در همان ایامی که مشغول تحصیل هستند، خودکفایی و مستقل بودن را یاد

احیای هنرهای سنتی در جهان پهلوان تختی

کارآفرین تربی

را مدیریت کنند و تولید بالایی داشته باشند. هفت کارگاه، فضای آموزشی و عملی مجموعه را شامل می‌شود و در کنار همه این‌ها پیش‌بینی احداث کارگاه دیگری هم شده است. کارگاه‌ها با وجود تجهیزاتی که دارند هنوز هم نیازمند تجهیز شدن هستند. این موضوع را از لایه‌لای گفته‌های برخی از فارغ التحصیلان مجموعه می‌شود فهمید که ادعا دارند با تجهیزات کامل و بهتری می‌شود به آینده این مجموعه و سرمایه‌های آن امیدوارتر بود. کارگاه دوربین‌های مدار بسته، سیستم اعلام سرقت، سیستم اعلام حریق، سیم‌کشی عمومی در برق، راه‌اندازی موتورهای سه‌فاز و تک‌فاز در طول هفته به دفعات مورد استفاده هنر جوانان قرار می‌گیرد. بچه‌ها در حین آموزش، بیرون از مجموعه هم می‌توانند مشغول کار شوند و برخی از آن‌ها با اتکا به همین درآمد یک زندگی را می‌چرخانند. امیر حسین غلامی و امین خوش‌شنورا در یکی از کارگاه‌ها می‌بینیم. کلاس دهم هستند و مکانیک می‌خوانند و می‌خواهند در آینده مهندس شوند. این رشته را به خاطر علاقه‌ای که به کار فنی ماشین دارند، انتخاب کرده‌اند.

از کار در شرکت طیور تا مسئول برق یک شرکت

بعد از بازدید کوتاه و همراهی با هنر جوانان وارد دفتر آقای مدیر می‌شوم. تصویر و قاب جهان پهلوان تختی در دیوار روبه‌رو در نگاه اول چشم را درگیر می‌کند و بعد کم‌کم می‌کشاند روی تولیدات دست‌ساز بچه‌ها که کیف و کفش داخلی است. دفتر مدیر هم پر از دست‌ساخته‌های هنر جوانان است.

محمد بهمدی، مدیر هنرستان سن و سالش خیلی زیاد نیست اما با همین سن و سال تا به حال در زندگی چندبار تغییر مسیر داده و به این باور رسیده که آموزش و پرورش بهترین نقطه‌ای است که می‌تواند در آن خدمت کند. او می‌گوید: قبل از ورود به مجموعه آموزش و پرورش در شرکت طیور مشغول به کار بودم و در دوره‌ای مسئولیت برق یک شرکت را بر عهده داشتم. اما شیفته و دوست‌دار آموزش و پرورش هستم و اینکه بتوانم در این حوزه کاری برای انجام دادن داشته باشم. گفته‌اش شاید باور برخی از افراد جامعه هم باشد؛ در سیستم نظام آموزشی

سراجی، مکانیک خودرو، برق و ساختمان، برق صنعتی و تراشکاری از رشته‌های هنرستان جهان پهلوان تختی است که بیش از ۲۰۰ هنرجو بومی و محلی دارد و مدیری که دغدغه‌اش اشتغال است و اشتغال. مدیری که برای پررنگ کردن رده تولید و با انگیزه کردن نوجوانان مشغول به تحصیل از هر کاری که از دستش برآید، کوتاهی نمی‌کند.

حمید بهمدی بارها و بارها روی این عبارت تأکید می‌کند و می‌گوید: اگر مشکل بیکاری و اشتغال حل شود، بسیاری از آسیب‌های اجتماعی در جامعه همچون اعتیاد، طلاق و... حل خواهد شد.

او در ادامه می‌گوید: ما هم نیروی علاقه‌مند و هم ظرفیت بالایی برای استفاده و بهره‌گیری از این نیروها را داریم. باید از این همه سرمایه به نفع تولید سود برد، طوری که مجموعه‌ها بتوانند به عنوان یک سرمایه بزرگ روی آن حساب کنند.

برخی از هنر جوانان سر کلاس درس هستند و بخشی دیگر در کارگاه مشغول کار. با همراهی آقای مدیر سری به کارگاه‌های تولیدی می‌زنیم. برخی از کارگاه‌ها ساعت کاری‌شان تمام شده است، اما برخی از آن‌ها فعال هستند. کارگاه تولید کفش شلوغ و پرسر و صداست. بچه‌ها لباس کار پوشیده‌اند. روی میزشان پر از میخ و چکش و چرم است.

هنرآموز پای تخته، نکته‌هایی را گوشزد و یادآوری می‌کند. بچه‌ها سرشان روی کار خم شده است. بعضی‌ها چرم برش می‌زنند. برخی‌ها هم تندتند میخ می‌کوبند. در همان حال بازی و شوخی و خنده فضا را پر کرده است. از بین آن جمع چند نفره با ابوالفضل بهادری هم کلام می‌شوم. او می‌گوید: پدرش کفاش است و از روی علاقه به سمت رشته سراجی یا همان دوخت کفش آمده است. او شغل پدرش را دوست دارد و می‌خواهد در آینده به صورت حرفه‌ای آن را دنبال کند.

سرمایه‌های نوجوان در کارگاه آموزشی

یکی دیگر از کارگاه‌های این هنرستان مربوط به برق ساختمان است. دانش‌آموخته‌های این رشته بازار کاری خوبی دارند و خیلی‌هاشان بعد از فارغ التحصیلی به سرعت جذب بازار کار می‌شوند. خوبی تحصیل در این هنرستان همین است که هنرآموزان دلپره و دلوپسی از آینده کاری ندارند و در پایان تحصیل آن قدر حرفه‌ای می‌شوند که می‌توانند کارگاهی

